

Do Not Feed The Troll

En antropologisk uppsats om den Anonyma Cybermänniskan.

C-uppsats
Terra Rebecca Petrovic
Lunds Universitet SANK01
Handledare: Tova Höjestränd
2011

Innehållsförteckning.

1. Introduktion.....	3
Problemformulering.....	3
Teori.....	4
Genomförande.....	4
Upplägg.....	6
2. 4chan – trollens lekplats.....	8
3. Anonymity + Internet + Trolling = LULZ.....	11
Att följa en raid.....	11
4. Ett Mansdominerat forum för vita?.....	15
Anonyma cyberkvinnor.....	15
5. Kultur och identitet hos Anonymous.....	19
Anonymous som organism.....	20
En anonym kultur.....	20
För yttrandefrihet eller kriminalitet?.....	21
Ritualer inom 4chan.....	23
Obskyra intentioner.....	24
6. Teoretisk diskussion för den anonyma cybermänniskan.....	27
7. Anonymous i media.....	31
8. Konklusion.....	33
Ordlista.....	36
Källförteckning.....	37

1. Introduktion.

“Our real discoveries come from chaos, from going to the place that looks wrong and stupid and foolish.” - Chuck Palahniuk (författare och samhällskritiker)

Jag har valt att citera författaren Chuck Palahniuk i min uppsats, då han skriver böcker som handlar om vår hopplöst anarkistiska uppväxt i det moderna samhället. Det passar sig när man ser närmare på ämnet jag valt att skriva om; en virtuell värld av anarkism och trakasserier, allt för den individuella underhållningens skull. Jag kommer här att beskriva ett internetcommunity, d.v.s. en hemsida och ett forum, som hyser rum åt en bråkdel av de mer kriminellt aktiva internetanvändarna. Arbetet kommer rikta sig på att så ingående som möjligt förklara och beskriva den Anonyma Cybermänniskans aktiviteter på internet och jag har valt 4chan.org som medium för detta då hemsidans forum är välkänt för sina anonyma användare.

Till att börja med måste jag säga att det varit en otrolig resa, även om mitt fält var mitt rum och mitt huvudsakliga verktyg min datorskärm. Det är en helt annan värld, en virtuell sådan, som öppnar sig om man bara klickar rätt. Men som när man studerar en kult, eller en stam långt ut i amasonernas djungler, är det svårt att vinna förtroende och få tillgång till alla delar av ”ritualerna”. Cyberkulturen är enorm och har stor effekt på vår ”verkliga” omvärld. Ena stunden känns det som om man befinner sig på helt okända territorier, för att i andra stunden inse att det likaväl kan vara ens egen granne man studerar. Det svåra är att koppla ihop länkarna mellan det verkliga och överkliga och hur de samspelar på internet. Ras, kön, utseende och plats spelar inte någon roll på internet eftersom det är informationsbaserat, men även det faktum att man aldrig med 100% säkerhet kan konstatera någons verkliga identitet. Det finns i princip en dissociation mellan ens person och vad man skriver på nätet och ens internetjag skiljer sig ofta från ens ”IRL” (in real life) jag.

Problemformulering.

Jag kommer att diskutera identitetsbyggande genom anonymitet, men även påvisa skillnaden mellan ens cyberjag och verkliga jag. Anonymitet på internet är mer eller mindre ett konstant faktum, då det finns många olika varianter av det (pseudonymer, alias, förfalskade identiteter), och inget enkelt sätt att fastställa någons verkliga identitet. Även om man lyckas spåra en IP-adress¹ är det inte säkert att det är datorns ägare som suttit bakom skärmen. Detta öppnar otroligt många dörrar för

---

¹ En IP-adress eller ett IP-nummer (Internet Protocol address) är ett nummer som används som adress för enskilda datapaket, den grundläggande standarden för trafik på Internet.

kriminalitet, i form av hacking, trakasserier och andra former av hot och förstörelse, och lika många hinder för rättsprocesser att äga rum. Detta har fått mig att fundera över vad det är som får den anonyma människan att agera som hon gör? Vad är den gemensamma faktorn som driver oss att agera som grupp, även om vi inte vet vem eller vilka vi agerar med och är det möjligt att känna samhörighet till något okänt? Dessa frågor har jag fokuserat på i min jakt på att analysera denna nisch av internetanvändare. Mitt huvudsakliga problem har alltså varit att ta reda på hur man identifierar sig genom anonymitet och huruvida det är en fråga om sökan efter gemenskap eller en del av den personliga utvecklingen och identitetskapandet.

Teori.

Jag har främst använt mig av sociologen Sherry Turkles (1995) teorier om indentitetskapande på internet och McKenna, Green & Gleasons (2002) studier av ”jaget” då jag försökt fastställa hur en anonym identitet tar form. Jag har tagit hjälp av Antropologen Alex Bair's (2008) artikel om 4chan då jag sökt bekräfta mina egna slutsatser vad gäller forumet och jag har huvudsakligen burit med mig Sygmund Baumans (1998, 2001) teorier om de distanserade förhållandena i det västerländska samhället då jag sökt en grundteori för varför vissa personer hellre söker gemenskap på internet än i det verkliga livet. Jag anser att det kan ligga mycket bakom Baumans teori om hur människor i det västerländska samhället uppfostras till att bli så lättillgängliga på arbetsmarknaden som möjligt och därför lägger mindre vikt och fokus på sociala relationer än vad man gjort tidigare. Det må vara långsökt, men för att finna grunden till de mer samhällskritiska och aggressiva formerna av den anonyma cybermänniskans beteende behöver vi se på vilket samhälle hon befinner sig i det verkliga livet och på så sätt försöka finna en uppkomst till den frustration hon lever ut i den virtuella världen. Svårigheterna med att ha ”the cyberspace” som fält är många. Hur förklarar man något virtuellt - var finns cyberspace? Var går gränsen mellan internet som ett medel för simpel kommunikation via mail, och internet som ett avancerat verktyg för kriminalitet? Internet är trots allt en plats oberoende av tid, rum och andra ytliga faktorer som vi känner dem.

Genomförande:

För att komma åt information har jag främst läst böcker och artiklar angående 4chan och anonymitet på internet överlag, men även spenderat en stor del av min tid framför datorn. Självklart är den bästa informationskällan forumet på 4chan.org där jag i timmar studerat vad som skrivs där. Jag har inte gjort något vidare aktivt deltagande i diskussionerna, utan mer agerat fluga på väggen och iakttagit användarnas responser och sätt att tilltala varandra. Jag har även gjort ett fåtal intervjuer och studerat en uppmaning till en kupp, en form av organiserad attack, som jag beskriver

i uppsatsen. Den huvudsakliga diskussionsgrunden i uppsatsen kommer dock ifrån vad andra antropologer, sociologer och psykologer har skrivit om ämnet.

Cyberkulturen kring 4chan är mestadels byggd på bedrägeri, falska identiteter och nöjet att driva med människor och media. Därför är det också otroligt svårt att få tag på uppgifter eller information som kan stämma överens med verkligheten. Det är en kultur som måste infiltreras empiriskt och deltagande, men då det inte finns ett fast fält att studera, eller ens faktiska människor, blir den virtuella världen ett drömlandskap och det man ser och upplever nästan helt fiktivt. Det intressanta är samspelet mellan det virtuella och det verkliga, det vill säga; hur den virtuella världen och identiteten lever ihop med den verkliga men även hur man identifierar sig som Anonym på internet. Jag har valt att inte redovisa för mycket av de fåtal intervjuer jag gjort med Anonymous (en anonym anarkistisk grupp som främst ägnar sig åt trakasserier) och liknande anhängare. Det tillför inte uppsatsen någon information av större vikt och jag känner själv inte att jag fått svar på de frågor som intresserad mig. Det har oftast slutat i en skur av obsceniteter och ord jag (trots att uppsatsen redan är långt ifrån barnvänlig) väljer att inte uttrycka här. Det är svårt att försöka få dem att tala om sina aktiviteter. Kanske känner de att deras identitet blir hotad då det kommer till en personlig nivå, eller så förlöjligar de vad de själva inte kan eller törs svara på. Det lilla jag fått av intervjuer har jag istället valt att arbeta in som flytande text i arbetet, för att slippa undan onödigt material. Även Bair (2008), som skrivit en antropologisk artikel om 4chan och Anonymous, erkänner de många svårigheterna med att komma över information angående Anonymous. Han menar att det är helt omöjligt att intervjua dem. Eftersom Anonymous mestadels består av troll (en benämning på personer som ägnar sig åt trakasserier via internet), är svaren ofta missledande och oseriösa. Det faktum att de vägrar särskilja varandra gör det hela ännu svårare, och att försöka komma åt identiteter får en att framstå som en hotfull inkräktare. Jag håller med om Bairs argument att det bästa sättet att komma åt information är genom att agera en fluga på väggen och endast studera deras höghastiga kommunikation på 4chan eller andra systemsidor för att uppnå ett seriöst resultat.

Det fanns dock en intervju som var delvis givande. Jag får kalla honom X - en manlig, etnicitetslös och ålderslös "Anonymous". Jag kunde dock anta att hans ålder var över 20-strecket på hans sätt att resonera och uttrycka sig, en tonårspojke väljer sällan sina ord med större noggrannhet. Samtalet tog plats på chattprogrammet IRC's 4chkanal och även inom chattrummet blev vårt samtal anonymt genom rätt använda koder. Det glädde mig att finna en person som frivilligt engagerade sig i att hjälpa mig, även om jag i ärlighetens namn inte känner att jag fick ut särskilt mycket av samtalet i slutändan. Det intressanta med Anonymous är att dom själva oftast inte riktigt vet varför

dom spenderar sin tid på 4chan och finner nöje i andras misär. Kan hända att jag egentligen behandlar ett ämne som kan visa sig mer psykologiskt rotat än jag kunde gissa när jag valde att söka svar och studera de anonymas beteendemönster.

Trots alla svårigheter och frustrerande problem vad gäller kommunikation med de anonyma, har det varit ytterst underhållande – vare sig man vill erkänna det eller inte. Det är svårt att inte dras med i den primitiva humorn. Det är som att se ett avsnitt (ett mer brutalt och ocensurerat sådant givetvis) av The Simpsons, South park eller Family Guy och försöka låta bli att skratta. Även om skämtet till ytan verkar meningslösa och rent ut sagt löjliga, så grundar de sig i en djupt rotad samhällskritik och förlöjligar våra – av media och högre auktoriteter – etablerade ”heliga kor”. Jag kan dock varken försvara eller helt hålla med det beteende som kommer ur att vara totalt anonym med friheten att agera som man vill. Det öppnar en port till våra hemliga begär och friger våra hämningar – utan auktoritet och utan konsekvenser. Oftast i varje fall.

Med tanke på att internet i sig har utvecklats till att hysa rum åt cyberkulturer med egna kodord och “språk” så har jag även bifogat en ordlista på sida 36 i uppsatsen, som förklarar termer för de som inte redan är bekanta med dem. Jag kommer även dela upp många fenomen och termer i avsnitt under uppsatsens gång som grundligt förklarar både uppkomst, användning och betydelse.

Jag vill även passa på att göra en liten ”disclaimer”, och varna för grovt språk och olämpliga ämnen som diskuteras i uppsatsen. Det dyker även upp en del engelska termer som tappar betydelse och mening om man översätter dem till svenska, i många fall är det till och med omöjligt att försöka sig på en översättning. Detta är för att det huvudsakliga språket på internet är engelska som vi alla är bekanta med. Jag har helt enkelt försökt skriva uppsatsen på ett så förståeligt sätt som möjligt utan att förlora kontext genom dåliga översättningar. Som vi känner till så är ett av antropologens största hinder på fältet en feltolkning, då det kan avgöra väldigt mycket hur vi uppfattar en helhet beroende på hur vi tolkar en detalj i den.

Upplägg.

Jag kommer i kapitel två att börja med en introduktion till mediet jag valt att använda mig av för att studera den anonyma cybermänniskan; hemsidan 4chan.org. Det kommer inte vara så mycket teknisk diskussion, utan mer kort introducera vad som händer i forumen och vilka som använder sig av det. I kapitel tre kommer jag presentera och diskutera den så kallade ”raidet” jag studerade på 4chan, en uppmaning om en kupp där man skulle lägga upp videos på youtube där man brände

Koranen. Detta kapitel ger en inblick i hur en ”raid” går till, men även hur Anonymous resonerar och fungerar då de samlas som grupp. Kapitel fyra behandlar en diskussion vad gäller skillnader på internetbruk mellan kvinnor och män och spekulerar kring varför 4chan verkar vara ett mansdominerat forum. Kapitel fem går djupare in på Anonymous och 4chan och hur de skapar sin identitet som anonyma cybermänniskor och kulturen kring den. Kapitel sex kommer bestå av både mina egna och andra antropologers, sociologers och psykologers teorier kring den anonyma cybermänniskan och främst diskutera frågor kring identitetskapande genom anonymitet. Kapitel sju kommer behandla Anonymous relation till media. Slutligen finner man slutsatsen i kapitel åtta där jag presenterar mina slutsatser och de teorier som jag tycker stämmer bäst in på dem.

Jag har försökt att så omfattande som möjligt förklara olika internetfenomen och sociala grupper som kan leda fram till en form av förklaring för den anonyma cybermänniskans beteende. Dock finns det så många olika typer av människor som ger uttryck för sina inre önskningar och drifter på internet att det omöjligtvis går att få med alla i en och samma uppsats. Jag har valt att specificera mig på den grupp av människor som använder anonymitet till det onda, så kallade troll och hackers. Slutligen kommer jag förhoppningsvis även besvara min ursprungliga fråga – Hur identifierar sig den anonyma cybermänniskan egentligen?

2. 4chan – trollens lekplats.

”4chan is an electo-nation founded in 2003 by their leader moot. It has a population of over 9000! citizens composed almost exclusively of young white (and semi-proud) angst-ridden males, the detritus of normal society. 4chan's major imports are porn and those Guy Fawke masks, its major exports are Internet Memes and DeMotivational Posters. With the population having almost no females the nation depends entirely on immigration to maintain its numbers, who 4chan citizens affectionately refer to as newfags. ” (Uncyclopedia, URL 1).

Ett av världens största engelskspråkiga forum startades 2003 av den då 15 åriga ”Moot” (även känd som Christopher Poole) i syftet att skapa en västerländsk sida för diskussion av anime och manga (d.v.s. japanska tecknade serier). Den är bygd på samma koncept som det japanska bildforumet Futuba channel (2chan) som är världens antagligen största bildforum. 4Chan har sedan dess utvecklats drastiskt åt ett helt annat håll och är idag känt för sin insiderhumor (bestående av bland annat ”memes”, en benämning för en bild, sång eller text som snabbt sprids vidare inom en viss kultur) och fenomenet ”Anonymous”. Jag ämnar att i denna uppsatts ge en överblick på själva forumet, med fokus på tråden ”random” (även känt som /b/) men även att främst diskutera den anonyma cybermänniskan och hennes beteende. 4Chan är för en utomstående person näst intill obegripligt, och det är svårt att ta del av humorn och ”språket” för den som för första gången besöker forumet.

Det finns fem primära kategorier för diskussion på forumet; Japanese Culture, Interests, Creative, Adult (18+) och Other i vilken underkategorin ”Random” ingår. Under de senaste fem åren har just ”random” blivit extremt uppmärksammat i media, mestadels för trakasserier av privatpersoner, men även stora mediaförebilder och kanske främst, scientologikyrkan. De så kallade ”anonymous”, en grupp med rötterna i 4chans ”random” forum, har ställt till med mycket uppståndelse genom gigantiska protester och hackerattacker.

Jag vill börja med att kort introducera en ständigt återkommande term i uppsatsen, ordet ”Troll”. Ordet ”troll” är för oss i Norden relaterat till den mytologiska varelsen som bor i skogen och ägnar sig åt rackartyg. Det är en passande metafor för internetens troll, men huvudsakligen härstammar termen från det franska ordet för en fiskemetod. Trolling är alltså en fiskemetod då man låter betet ligga i vattnet medan båten kör, i väntan på att ett byte ska nappa. Det är en perfekt metafor för

internettrollens agerande, då deras huvudsakliga syfte är att locka fram emotionella reaktioner på forum eller liknande platser genom att skriva stötande eller orelaterade inlägg under en diskussion. Ett troll är en form av identitetsförrädare, då den poserar som en aktiv medlem av diskussionen med samma intresse, för att sedan skapa kaos i gruppen. Att identifiera ett troll är för det mesta lätt, då personen på alla sätt försöker få igång en eldig diskussion i form av personliga förolämpningar. Dock är trollen otroligt kreativa och finner nya sätt att irritera människor för att uppnå en så kallad "Epic Win" (d.v.s. önskad reaktion). Därför stöter man väldigt ofta på termen "*do not feed the troll*" (DNFT) då det på sätt och vis är den enda lösningen till att undvika personliga angrepp och större konflikter i ett forum/chatt etc. Man bör helt enkelt ignorera individen tills densamme tröttnar. Dock har troll en stor fördel, då ett tillräckligt stort forum eller chatt oftast har en eller flera besökare som trots allt blir irriterade och börjar flame:a (aggressiv argumentering med trollet).

Herr X, en anonym man som jag samtalade med under en kort chattintervju, nämnde en intressant teori i vårt samtal; nämligen att han anser att ett troll agerar efter "viljan" av dess offer. Tar offret illa upp eller blir sårat, så är det delaktigt i processen av att trola, menade han. Visst stämmer det på sätt och vis att det är en reciprokt process, båda parterna måste göra ett utbyte för att trollningen ska fungera korrekt. Samtidigt tycker jag att det är lite motsägande att hävda att trollande är en reciprokt aktivitet. Visst krävs det en reaktion från offret för att trollet ska lyckas med sitt spratt, men att påstå att troll inte skulle existera utan emotionella offer är felaktigt. En terrorist försvinner inte för att man ignorerar hans aktioner. Att motarbeta troll är inte att ignorera dem, det är som allt annat – man bör finna källan till varför ett troll väljer att agera som det gör. Detta är ofta omöjligt, för som 4chans ordspråk självt antyder ;"for the lulz" (se ordlista) är ofta en aktion utan vidare baktanke. Även X hade svårt att formulera en teori om varför man agerar som man gör på internet, kanske för att det finns så många olika aspekter och typer av anonymitet och anonyma personer? Den enda gemensamma faktorn som binder dem samman är just mediet – internet. Det privata livet kan skilja sig på otaliga sätt och vara helt oberoende av ens anonyma "internetidentitet". Vi ser på en samlingsplats för (i majoritet) hela västvärlden, vilket kulturmässigt i stort sett är detsamma, men lokalt och nationellt sett har många skillnader.

Trots att internet ofta är en tillflykt från verkligheten, så får vi inte glömma hur nära länkat det är med det verkliga livet. Rob Shields menar i sin bok "Cultures of Internet" (1996) att internet skapar en kris mellan gränserna för det verkliga och det virtuella. Vidare skriver han att det inte bara gäller gränser mellan det virtuella och det verkliga, men även mellan tidszoner, platser och mest av allt;

mellan kropp och teknologi. Han nämner även att det skapar en kris i gränserna mellan ens jag och våra roller vi spelar beroende på situationer. Alla dessa gränser blir påverkade, menar han. Rob Shileds väljer även att beskriva vårt internetanvändande som en karneval. Man är aldrig ensam, alla stöter axlar med alla och eftersom det är som en karneval är det självklart att transformation av personen tillämpas, som en utklädsel.

3. Anonymity + Internet + Trolling = LULZ

*"My personal private life is very separate from my Internet life. [...] There's a firewall in between."
Moot, Time Magazine, Lev Grossman 2008 (URL 5)*

Att följa en Raid.

Under min tid som 4chan "lurker" (d.v.s en som läser poster, men aldrig postar själv) kom jag över ett ytterst upprörande men intressant inlägg – en uppmaning till en raid. En raid är när Anonymous samlas för ett uppdrag eller kupp, och agerar efter sagt förslag eller uppmaning; den enda gången Anonymous fungerar som en grupp med särskilt syfte. Som jag tidigare nämnt var Project Chanology ett exempel på en stor "raid" där Anonymous trakasserade och protesterade mot Scientologikyrcan i samband med deras stämning av Youtube för en video som läckt ut. Den här gången gällde raiden likväl ett tillslag mot religion, i samband med Pastor Terry Jones brännande av Koranen söndagen den tredje April 2011. Terry Jones hade året innan hotat att bränna flera hundra koraner i ett bokbål den elfte September, men backat ur. Den tredje April visades dock en video på Youtube då pastorn genomförde sitt mål - att bränna koranen. Samma kväll dyker ett inlägg upp på 4chans forum:

ITT: A shit storm will be brewed. Anonymous 04/03/11(Sun)14:28:51 [No.320237768](#)

As some of you /b/tards that live in the real world as well may know, Pastor Terry Jones of Florida taped a Quran book burning and put it up on youtube. The result (hint: Islam goes apeshit):

http://www.huffingtonpost.com/2011/04/03/afghanistan-quran-protests-spread_n_844078.html

Anyways, I say we do it ourselves. Lets all go out and buy Quarans, burn them and post pics and or vids at a given time (like, say, on Friday at 12am b/c that's their Sunday, their holy day). If one put them in a fuckin' tissy, imagine what thousands would do. I don't really care. Just want to fuck shit up. Show how fuckin' retarded and dangerous religion really is. Why it is indeed bad.

So lets set a date and time, tell people, troll it and make sure 4chan Quran book burning is trending at or around that time. And don't be fuckin' fags. Just do it.

Uppmaningen är alltså att trolla muslimer genom att utföra ett massutskick av videos på youtube där folk bränner koraner, som en protest mot fundamental/extremistisk religion. Inlägget följs i rasande takt av svar, majoriteten instämmande med ett fåtal undantag av folk som varnar för att

oskyldigt blod kommer spillas och att de ansvariga inte kommer lida konsekvenser. Men varningar bemöts av personliga kränkningar och planer om datum fortskrider.

Anonymous 04/03/11(Sun)14:39:16 [No.320239356](#)

*be sure to remain anonymous because you are guaranteed death threats
where the fuck do I get a Quran to burn, anyways?*

Här påstryks vikten av anonymitet, handlingarna ska vara skuldlösa och mest av allt konsekvensfria. Syftet är att skapa kaos utan att själva bli påverkade och det är många som är medvetna om vad resultatet kan komma att innebära. De protesterande vädjar om omtanke för de som kommer bli drabbade av muslimernas vrede; de västerländska soldaterna och annat oskyldigt folk som befinner sig på plats i länder som Afghanistan. Men all moral förlöjligas, och rasistiska utrop blandas med oro – och nöje – över ett tredje världskrig. Syftet med ”raiderna” är också inte helt klart bland de kommenterande, är det för anti-islam eller är det för anti-religion överlag? Eller kanske bara ”for the lulz”? Ett stort antal kommentarer om att bränna bibeln istället för koranen dyker upp bland inläggen och anklagelser om hyckleri slår hårt i argumentationerna mellan de som förespråkar och de som motsäger det inledande förslaget. Moralen hos oppositionisterna är att ifall man ska bränna koranen ska man kunna bränna bibeln också, allt annat är rasistiskt och feigt.

Anonymous 04/03/11(Sun)14:40:43 [No.320239577](#)

this anon is in!

*tho i agree with the other /b/ros. it must be ALL kinds of religious books + maybe symbols..
whatever. at least if it is meant as a RELIGIOUS provocation.. only the quran would be racism.*

Men så dyker det även upp människor som anser att det inte finns något större syfte än just faktum att ”det är 4chan”, och Anonymous kan skapa kaos och göra vad de vill. Det är meningen att Anonymous ska vara kontroversiella och göra omvärlden förbannad, bara för att dom kan.

Anonymous 04/03/11(Sun)15:16:04 [No.320245271](#)

*We're 4chan, we're supposed to be controversial and piss the world off.
I say we do it, and we get rid of that newfagish "operation" picture.*

Ju mer jag läser av de inrasande svaren, desto mer kommer jag till en slutsats. Majoriteten av 4chans anhängare är ateister, vilket tyder på att det är en vit västerländsk överklass som regerar på sidan. Men många är även tydliga islamofober och/eller uttrycker rasistiska synpunkter om att hela arabvärlden bör utrotas. Sådana kommentarer blir genast tillbakaslagna, men majoriteten håller sorgligt nog med.

Anonymous 04/03/11(Sun)15:32:01 [No.320247832](#)

So how about you post your real life address with those pictures. Or are you afraid of those evil muslims? Are you a pussy? You would be dead within a week, you miserable piece of infidel shit.

Vikten av anonymitet kommer på tal flertalet gånger, mycket i samband med att man inte hade vågat uttrycka eller agera som man skryter om ifall ens identitet var känd för omvärlden. Det dyker även upp hot om att spåra IP-adresser på vissa som uttryckt sig extra offensivt. Man kan i sådana stunder inte låta bli att tänka på hur otroligt lätt det är att bli utsatt för trakasserier och seriösa hot ”IRL” genom 4chan, och önska att ingen någonsin postar ens personuppgifter på forumet.

Anonymous 04/03/11(Sun)15:20:07 [No.320245907](#)

We can't stop at Scientology, we have to strike at every religion. This is a war for the greater good, Anonymous.

Anonymous har mycket makt, just i faktum att det består av ett stort antal olika individer med jämställda statuspositioner. Ingen spelar större roll än någon annan, då alla är anonyma. Att hänga med i diskussionen och planeringen om en ”raid” är spännande, men samtidigt skrämmande då man inser vilka möjligheter dom har att skapa kaos och påverka världen även om det bara skulle vara ”for the lulz” (en term som används i stil med ”för skojs skull”). Tråden jag följde blev vid 01:40 måndag svensk tid bannad och borttagen från forumet. Antagligen hade en janitor (eng: vaktmästare, en som dolt reglerar så att inte barnporr eller olagligheter förekommer för ofta på forumet) kommit över det offensiva innehållet och bestämt sig för att sätta stopp för diskussionen. Det planerade datumet för raiden var den 15e april, men inget inträffade heller vid det angivna datumet.

Troll är på ett sätt anarkistiska och liberala i vad dom gör, men å andra sidan är dom väldigt konservativa i sina tolkningar av vad som är acceptabelt beteende hos andra. Det är som att säga att

människor inte är värdiga trollets acceptans, och därför är det fritt fram att håna och göra dem till åtlöje. Är det ett sätt att häva sig virtuellt för att förstärka självförtroendet och göra upp för bristen på uppmärksamhet i verkliga världen? Är det ett sätt att få ut hat och frustration över sitt verkliga liv genom att trakassera andra bakom en skyddad identitet eller bara ett sätt att vara mästare över sin egen illusionära värld? Jag kan känna att anledningen till att många åtar sig rollen som troll är för att det på sätt och vis innebär att ta ett steg bak från "det mänskliga".

Faktum är att trollning är en väldigt intressant för sociologiska, psykologiska och socialantropologiska studier av mänskliga reaktioner. Det är konflikt, samspel och meningsutbyte, följt av starka emotionella reaktioner från både "trollet" och den som trollas. Ett intressant exempel på studier av mänskliga reaktioner är fallet där en respektabel förortshemmafru, Lori Drew, skapade en falsk internetprofil på hemsidan Myspace, och flörtade med sin dotters kompis. Enligt Lori Drew var det ett oskyldigt försök till att få reda på om dotters kompis hade sagt något illa om Drews dotter, men ledde tragiskt nog till att dotters vän tog livet av sig live i webcam som en reaktion på den otrevliga "killen". Detta har senare blivit känt som en av världens största "trollning", då Drew (även om det inte var avsiktligt) fick flickan att ta livet av sig på grund av att hon utgav sig för att vara någon annan, en fiktiv person. Vi finner även utnyttjande av anonymitet eller pseudonymer i stora konflikter runt om i världen. Ett exempel är kinesiska medborgare som starkt uttrycker sitt missnöje om ett fritt Tibet genom anonyma dödshot och trakasserier genom internet.

4. Ett mansdominerat forum för vita?

En intressant upptäckt är att 4chans anhängare nästan helt exklusivt består av unga vita män. Jag har haft otroliga svårigheter med att fastställa en teori om varför just detta är ett faktum. Även vid tillfällena då jag frågat personer på forumet, så har det visat sig att de själva inte har någon särskild teori (i varje fall inte en seriös sådan). Man kan konstatera det faktum att sidan till att börja med tilltalade en särskild sorts grupp, så kallade "nördar" med intresse för japansk popkultur. Det har alltså aldrig varit en sida tillämpad för en större publik vilket antagligen bidragit till att en subkulturell samling människor vistas där. Såklart är anonymiteten som sidan tillför även en tungt vägande punkt, då den tillför trygghet för hackers som utgör en stor del av gästerna. Kanske är det helt enkelt så att övre medelklassens västerländska ungdomar har både tid och råd att vistas där, samtidigt som det tillför en flykt i en annars tråkig och begränsad vardag, men det förklarar inte faktum att majoriteten besökare utgörs av män. 4chan kräver ett visst sorts "nördigt" intresse, för att man ska kunna förstå sig på humorn och "språket" de använder men även för att delta i event där man med hjälp av hackers utför trakasserier, överbelastar hemsidor och kommer åt information om privatpersoner som kräver vissa högre sökkunskaper än den genomsnittliga internetanvändaren besitter. Främsta anledningen till att afroamerikaner inte besöker 4chan lär bero på den råa humorn som väldigt ofta grundar sig i grovt rasistiska skämt. Så trots att det är ett av världens största bildforum, med cirka 9000 konstanta gäster, och ca 8.5 miljoner sidvisningar om dagen, är det en väldigt exklusiv grupp människor som väljer att bevista sidan. Kanske är det så att kvinnor inte finner något intresse i forumet på grund av den stora mängden porr och den allmänna kvinnoförnedrande inställningen som råder där? Jag har inte lyckats hitta en förklaring på varför det är en majoritet av män där, endast påstående om att det är så det ligger till. Om man läser 4chans egna artikel "Rules of the Internet" (URL 11) finner man att regel Nr. 29 lyder: "*In the internet all girls are men and all kids are undercover FBI agents*" och Nr. 30 lyder: "*There are no girls on the internet*" klagörs en del av gästernas egna inställning vad gäller kvinnor och internet, hur ironisk den än må vara. Det är helt enkelt så att sidan varken är vänlig mot kvinnor eller någon annan för den delen heller, med tanke på hur de kommunicerar internt med varandra.

Anonyma cyberkvinnor.

Det är en stor skillnad mellan män och kvinnor vad kommer till anonymitet på internet. Jag vill argumentera för att kvinnor sällan söker det anarkistiska och laglösa som kommer med anonymitet, utan hellre finner internet som en tillvaro oberoende av deras verkliga vardag. Ett tillflykt där bloggar och alternativa egon dominerar. Bevis för detta är bland annat faktum att bloggvärlden

blivit gigantisk, och inte bara ur perspektivet att man bloggar om sig själv – utan att man intresserar sig fanatiskt för andras bloggar. Det finns många bloggerskor som gjort sig världskända på att skriva öppet om sin vardag på internet och detta är tack vare det stora intresset hos människor att anonymt ta del av andras vardag. Vad får oss att anonymt och osocialt lära känna en annan kvinna genom att dagligen, nästan stalkermässigt, följa personens liv i skrift och bild? Varför känner kvinnor ett behov av att följa en annan kvinnas till synes glamourösa vardag istället för att skapa sin egen? Kanske är det också en form av verklighetsflykt där man tillfälligt kan delta i en annan människas liv utan att nödvändigtvis känna personen. Skvaller har alltid roat människor, oavsett kön och ålder, men detta har kulturmässigt ändrats från vänner och bekanta till kändisar och filmstjärnor – till kändisar som privatpersoner. Istället för att skapa sitt eget alterego följer man ett redan befintligt. En person som uppfattas som distanserad från ens egen verklighet och vardag då man endast kopplar samman den med en blogg på internet. Det blir ett sätt att fly sin vardag genom att tappa in i någon annans, som en karaktär som redan är skapad åt en. Man tar del av en persons tankar, känslor och upplevelser utan att behöva engagera sig mer än att klicka fram hemsidan. Det fungerar självklart även som inspiration och motivation för många unga tjejer, då man antagligen följer en bloggerska med liknande intressen. Samtidigt sätter framgångsrika bloggerskor en ny standard för hur unga tjejer vill och ska vara.

Men det finns även mer “underground” communitys för tjejer, exempelvis tumblr.com som de senaste åren blivit riktigt stort. Det beskrivs ibland som ”the 4chan of girls and gays”, och är ett form av bildbloggscommunity där man registrerar ett konto och sedan posar och ”rebloggar” (d.v.s. bloggar om något från en persons sida till ens egen) bilder och texter. Det är inte direkt anonymt, men de flesta använder sig av pseudonymer och lever ut sina inre personligheter genom bilder, ”demotivational pictures” och memes interna för tumblr. Sex, knark och våld är lika vanligt här som bilder på söta kattungar och idoler. Genom bilder uttrycker man sin identitet och intressen och det är även möjligt att följa andras bloggar. Personen med mest ”followers” är en tumblrkändis, men det hela sker på rätt oseriösa villkor. Det är en intressant väg till självhävdelse och identitetssökande trots att man som internetanvändare har en oklar identitet. Många kvinnor uttrycker även saker på tumblr som de inte visar i verkliga livet, exempelvis depression eller intressen som anses vara tabu för en kvinna. Tumblr är alltså på sätt och vis som ett 4chan för kvinnor, ett mildare, mindre kaosartat ställe att få utlopp för både kreativitet, intressen och frustration. Självklart är det inte endast kvinnor och obsceniteter som regerar tumblr, men det är ett märkvärdigt fenomen som iakttas bäst just på den hemsidan. Även 4chan har fått nys om detta faktum, och Anonymous planerade ett

attentat mot tumblrs bloggare som hämd för att de känner sig plagierade. Det är intressant att iakta hur Anonymous kultur känner sig hotad av Tumblrkulturen, som även den använder sig av vissa memes och demotivational pictures som påminner om de som finns på 4chans /b/ forum. Detta var och förblir oacceptabelt för Anonymous, för de inte kan tåla faktum att ”småtjejer” plagierar Memes utan att omnämna 4chan som upphovshavare för dem. Attentatet var uppdelat i flera mindre attentat, en stridsplan mer eller mindre, för att irritera och förarga Tumblrs användare så mycket som möjligt. Det hela började med att Anonymous hackade användares konton och skapade egna, för att sedan spamma dom med porr och obscena bilder. Slutattentatet gick ut på att slå ut Tumblrs hemsida, genom att använda sig av ”LOIC”, vilket står för ”Lower Orbit Ioan Cannon”, ett smeknamn för ett program som orsakar ”DoS” (Denial of Service) och på så sätt slår ut sidans serverar då de inte kan hantera så många användare samtidigt. Tumblr var dock inte sena med att slå tillbaka, och använde sig av samma metod för att trolla 4chans /b/ forum, dock genom bilder på söta kattungar. Upphoger till ”striden” verkar dock grunda sig i en specifik meme, såkallad ”what is air?”. Upphovet och betydelsen till denna verkar dock vara och förbli oklar för många. Enligt Tumblrs community manager ”Tophochris” (Chris Price) är det hela meningslöst; *”I first saw ”WHAT IS AIR” as a reply to one of my posts several months ago. Having no idea what it meant, I assumed they were confused or making an obscure reference to the fact that I had asthma as a small child. After that, I started seeing it more and more, and it was interesting at first. Lately it’s become an inside joke that no one in any circle actually gets...”* (URL 9)

Men likaså får man snabbt svar från anonyma cybermänniskor i kommentarfältet till artikeln som grundligt förklarar härkomsten av ”What is air?”; *””what is air?” = ”lmao” basically. when something funny is posted/reglobbed on tumblr, a common way of expressing that you found said post/reglob humorous is ”i can’t breathe”, as in ”i am laughing so hard at this post that i can’t breathe”. ”what is air?” is a variation on this, as in ”i am laughing so hard that i have forgotten what air is.” hence, ”what is air?”. it became a meme because due to frequent (over)use.”* (URL 9)

Detta visar återigen på att studier av cyberkultur är komplicerade att genomföra, då artikelns skribent, Cole Stryker, som ofta vistas på sidor som 4chan, inte kunde återge eller finna källan och betydelsen för memen, men snabbt fick svar från en läsare som var bekant med fenomenet.

Urlesque är en webbtidning vars slogan är ”exposing the web”, och alltså ämnar att hålla koll på alla nya internetfenomen nyhetsmässigt. Dock misslyckas även de många gånger, då cyberkultur är ett konstant flöde av förändring i mycket högre hastighet än i våra verkliga liv, och man måste leva med internetcommunities som en stor del av ens vardag för att helt och hållet kunna hänga sig och hänga med i utvecklingen. Internet utgör en väldigt stor del av våra liv, och även om det till en början var en ”killgrej” att sitta framför datorn hela dagarna, är det allt fler tjejer som spenderar sin

fritid parkerade framför skärmen. Tumblr är som jag tidigare nämnt det bästa exemplet för kvinnlig internetaktivitet. Det är intressant hur socialiceringen skildrar sig bland kvinnor på internet, till skillnad från 4chan så är Tumblrs medlemmar aktiva med att socialicera som individer. De blir vänner, beundrar varandra, och har dramatiska bråk - mycket som i det verkliga livet. Skillnaden är dock att en internetrelation inte är krävande på samma sätt, och det är lättare att hitta "vänner" med samma intressen som man själv har personligen. Anonymous vägrar däremot att avslöja sina identiteter eller ens påvisa någon individualitet för att slippa risken att själva bli trakasserade och trollade. Skriver man ett inlägg på 4chan som blir förlöjligt eller uppskattat så slipper man bli personligt attackerad eller kritiserad för det. Detta förklarar även Bair;

"A hierarchy simply can-not form and as soon as somebody tries to create some sort of self-identity, they are often attacked by other members. The at-tacks become increasingly severe depending on how much information one is willing to divulge about themselves." - Bair (2008)

Tumblr utgör däremot ett annat sorts användningsområde, där anonymitet inte är lika intressant. Även om man förblir anonym som verklig person, så är ens internetalias inte anonymt. Många väljer att sätta tumblr framför verkligt umgänge, då de finner fler likasinnade personer där. Ett bra exempel är ett inlägg skrivet av en tjej;

"if i didn't have a tumblr...

itsjillaine:

- i'd be done with my online class right now*
- i'd actually do my homework*
- i'd probably be more social irl*

buuuuuut if i didn't have a tumblr, i wouldn't have been able to meet all of you awesome people :-)"

Det är som ett sorts kändisskap, man samlar "followers" genom att lägga upp intressanta bilder, hävda sig själv och ens intressen. Detta är inte möjligt på samma sätt i det verkliga livet, och kräver dessutom mycket mindre ansträngning och ambitioner. Man behöver inte vara en framgångsrik person i verkligheten för att vara uppskattad på Tumblr, och detta tilltalar många unga tjejer som antagligen känner stor press från både media och sin sociala krets att leva upp till ett visst sätt att vara. Det är en flykt från verkligheten och ett alternativ till personlig framgång och uppskattning.

5. Kultur och Identitet hos Anonymous.

Kulturförnyelse och identitet genom trollning?

Man kan skämtsamt jämföra anonymitet på internet med alkohol. Det sänker hämningarna, på både gott och ont, vilket leder till att människor agerar och skriver utan tanke på konsekvenser. Resultatet blir vidriga spratt, även om de ibland faktiskt är både underhållande och nödvändiga. För vi vet alla att när hämningarna försvinner blir vi både ärliga och odrägliga. 4chan har påverkat världen på fler än ett sätt och det är inte lätt att undgå det faktum att ”trollandet” är en sorts kreativ kulturförnyelse. Den överdrivna sarkasmen och cynismen som trollen trakasserar oss med är, hur löjlig den än må vara, på sätt och vis väldigt nödvändig för oss. De uttrycker det som andra inte vågar säga högt och tillintetgör vissa ”heliga kor” i samhället vilket resulterar i en kulturförnyelse. Genom humor, även om den är både vidrig och ond, så tillintetgör de gamla standarder vilket sedan tillåter oss att skapa nya.

På samma sätt som vissa ståuppkomiker har rollen att förlöjliga vad samhället håller kärt, har internet gett möjligheten till vem som helst att göra samma sak genom total anonymitet. En form av anonym produktion av kultur. Det intressanta med den anonyma cybermänniskan är just det faktum att identitet, som vi känner den, inte spelar någon som helst roll. Utseende, kön och etnicitet är helt irrelevant i forumet, vilket spelar på en helt ny sorts syn på ”jaget”. Carl Rogers skriver intressant nog i sin bok *Client-centered Therapy* från 1951 om de två skilda jagen, ett officiellt i sociala sammanhang och ett dolt med kvalitéer man inte kunde uttrycka officiellt. Internet kan på många vis öppna en port för det dolda jaget och på så vis finner man en ny form av identitetskapande av det så kallade ”sanna jaget” (McKenna, Green & Gleason, 2002)

Hur identifierar man sig själv i ett anonymt samhälle? I internetens värld är ens verkliga identitet inte av större vikt, det som spelar roll är ens intellekt. Beroende på vilket intresseområde diskussionen handlar om, bedöms man efter sin förmåga att diskutera eller efter sin kunskap inom området för diskussion. Internet är alltså en plats där din kunskap skapar din status och på så sätt identitet. Detsamma går att spåra i forumet på 4chan. Nyblivna besökare refereras som ”Newfags” (se ordlista) och är lätta att identifiera då de inte har varit med lika länge som de mer erfarna /b/tards:en i ”random” tråden. /B/tardsen (se ordlista) är de som varit med från början, mästertrollen så att säga, som är bäst bekanta med forumet, språket och sättet att kommunicera. Som Judith S. Donath uttrycker det; *In the physical world there is an inherent unity to the self, for the body*

provides a compelling and convenient definition of identity. The norm is: one body, one identity ... The virtual world is different. It is composed of information rather than matter. (Donath, 1999:29).

Anonymous som organism.

Internet är tyvärr inte endast en källa för kunskap, det är även en källa för lika åsikter att sammanstråla, vilket kan uttryckas i enorm kärlek eller i andra fall, enormt hat. Anonymitet, eller användandet av pseudonymer, är ett väldigt effektivt sätt att skyddat uttrycka sina åsikter, utan att behöva lida konsekvenserna. Trakasserier, dödshot, främlingsfientlighet och andra former av hat finner ett utlopp här. Det finns en hemsida, forum, eller community för allt och alla och det är väldigt sällan det finns behov av privata uppgifter. Det som dock skiljer 4chan från många andra communities är att posterna inte arkiveras, och därför är det mycket svårare att spåra IP-adresser. Det är alltså näst intill omöjligt att på något sätt få tag på en förbrytare som erkänner sitt dåd på forumet, eller som för den delen hotar om att begå ett brott. Oftast är det 4channarna själva som hittar den skyldiga personen, inte myndigheterna.

Det intressanta är dock att även om 4chans anhängare för det mesta bara trollar varandra på forumet, så ser de sig själva som en *holistisk organism* vid större sammanhang. "Anonymous" är en pluralisk term som dom använder för att beskriva sig själva, men syftar inte på individerna, utan gruppen som en rörelse; som en organism, eller ett virus, där varje enskild cell agerar individuellt mot samma mål. Anonymous är även en benämning med flera användningsområden, den skapar en gemensam internetidentitet och skapar på så sätt en hedonistisk multipersonlighet. På sätt och vis är det även satiriskt och hånande mot den ökade internetövervakningen då man som anonym på 4chan också är spårlos på grund av avsaknandet av postarkivering, som jag tidigare nämnde.

En anonym kultur.

Det är många som skämtar om att /b/ är ett levande ting, med en egen vilja. På sätt och vis är det jämförbart med skapandet av kultur, det är också en levande process, som Kapferers (1998) teori om något som levs inte något som bara finns. Man måste närvara och uppleva själv för att förstå processen och kulturen som skapas i den, "Living experience" med andra ord. Det intressanta är att det på många sätt stämmer, /b/ har i många aspekt skapat en egen kultur. De har utvecklat ett "eget språk", sätt att tala och även en egen mytologi, hur oseriös den än må vara. Ironin och sarkasmerna blir på sätt och vis manifesterade i en livsstil som bygger på en verklighet av osanning. Men går det

att definiera en kultur eller social struktur utan varken en konkret plats, konstanta medlemmar, auktoritet eller rättssystem och utan verkliga traditioner och ritualer? Människorna som är delaktiga i kulturskaparprocessen inom 4chans väggar, är i verkliga livet delaktiga i en helt annan kultur. Eftersom 4chan besöks av människor runt hela världen, blir deras forum en multikulturell mötesplats, men då alla behåller sin anonymitet finns inga spår av vad som härstammar från vilken plats. Hur definierar man något som är oberoende av allt annat än det virtuella? Det är alltså en cyberkultur vi talar om, som når fäste även utanför den virtuella världen. Vi ser på en kultur som skapas ur ökad automatisering och virtualisering och som utvinnet sin makt ur just detta faktum.

Så hur fastställer och upprättar vi cyberkultur utan identitet eller trovärdighet? Det verkar vara så att identitet på internet skapas genom samhörigheten inom ett online community, mycket som i ett verkligt samhälle där vi identifierar oss genom att tillhöra en grupp. Däremot finns frågan om trovärdighet av identitet inom gruppen då man väljer en identitet som är anonym eller inte stämmer överens med ens verkliga. Svårigheter med att fastställa en trovärdig identitet i en virtuell värld finns det gott om. Många väljer att skapa ett alias, en annan personlighet i till exempel ett onlinespel, som har väldigt lite att göra med personen som sitter bakom datorn. Problemet med 4chan är inte bara faktum att trovärdighet hos användaren är näst intill obefintligt på grund av anonymitet, men även för att det inte finns någon tydlig auktoritet på sidan i form av moderatörer som kontrollerar innehållet. Det finns dock så kallade ”janitors”, det vill säga vaktmästare, som kan ta bort överdrivet stötande inlägg vad gäller t.ex. barnporr eller direkt rasism. Dessa är dock också anonyma och verkar endast för att förhindra en del av kriminaliteten.

För yttrandefriheten eller för kriminaliteten?

Det västerländska samhället är mer och mer beroende av internet för allt från privat kommunikation till marknadsföring och konsumtion. Med det ökade beroendet av internettjänster, har även en ökad kontroll uppförts, där det är möjligt att spåra ditt senaste inköp, dina skickade och mottagna mail och till och med vart du befann dig när du skrev dem. Anonymous kämpar mot detta, de vill ha ett “fritt internet”, fri kunskap och yttrandefrihet. Detta kan dock visa sig lite motsägelsefullt då de ofta attackerar och trakasserar/trollar folk på grund av deras privata åsikter. De anser sig många gånger vara ett högre väsen med rätt att döma och avgöra vad som är bra och vad som är dåligt. Är yttrandefriheten här en väg mot sanning eller en missvisande väg bort från den? Kanske utvecklas den här till en större samförståelse eller så är den helt enkelt bara ett stort kaos av trollning, ett

meningslöst mål mot att få andra att explodera i förargelse. Är strävan att styra vad som sägs alltid en form av censur, eller kan vissa regler vara förenliga med våra föreställningar om yttrandefrihet? Medan teknik minskar de sociala barriärer som annars hindrar människor från att pina främlingar förklarar det inte den ursprungliga impulsen som får dem att trolla. Detta tycks härstamma från något fult - ett destruktivt mänskligt begär som många känner men få agera ut.

4chan har blivit kallat mycket av media, bland annat "the asshole of the internet". Människor beskriver det som en hemsk plats och att man känner sig ännu värre när man inser att man finner nöje i den. Men det är även källan till nya idéer, stor kreativitet och humor. Man kan se det som ett porträtt av både det goda och det onda som kommer ur total kaos och anonymitet. För det är inte bara trakasserier och kaos som 4chan skapar i och utanför forumet, det är även nya fenomen och stjärnskott som föds i detta "asshole of the internet". Anonymiteten tillåter en fullständig ström av idéer och bilder, helt utan konsekvenser, vilket i många fall även kan vara fruktansvärt. Barnporr, bilder och dokument från brottsplatser och krigsscener som inte är avsedda för allmänheten dyker upp mer ofta än sällan i forumet. Men 4chan skapar även älskvärd humor som många av oss tagit del av flera gånger kanske helt omedvetna om ursprunget. Internet "memes" så som LoL cats (bilder på katter med grammatiskt felaktiga texter så som "Can I haz Cheezburgers?") och Demotivational pictures finns överallt att se på internet.

Det är viktigt att nämna att trollen inte endast använder sina hackingkunskaper i syfte att skada eller trakassera oskyldiga. Trollen är inte helt moral- och etiklösa, och har vid flera tillfällen slått tillbaka mot personer som agerat oetiskt. *"I checked 4chan, and sure enough, they're quickly plotting vengeance. Someone posted the Petkov family's home address, phone number, a list of relatives and social network profiles. Some 4chan users are completely ambivalent, others are calling for the Petkovs' heads, and still others are praising the Petkovs for their epic troll (these folks are possibly being sarcastic). Hopefully this doesn't result in any violence, but I wouldn't mind seeing several hundred pizzas delivered to the house."* - Stryker (URL 6). Citatet är en kommentar på ett fall av trakasseri i ett grannskap där ett par öppet gjort åtlöje av en familj vars dotter lider av den ärftliga sjukdomen Huntingtons disease. Både på facebook och personligen har det medelålders paret Petkov trakasserat dottern och den redan avlidna modern genom vidriga skämt; bland annat bilder på kistor och "the grim reaper" som omfamnar de utsatta. Då 4chan fick nys om detta genom ett nyhetsreportage, startade de genast en protest. Paret Petkovs adress och hemnummer blev postat direkt i forumet med uppmaningar om hämnd.

Vad gäller 4chans och Anonymous kriminella uppsåt finns det en viss rädsla för vad de egentligen kan åstadkomma. Eftersom gruppen vid organiserade tillställningar har visat sig kapabla att faktiskt samla många anhängare och flera gånger lyckats med sina kupper så har en viss oro spridit sig. Den Amerikanska nyhetskanalen CNN har flertalet gånger gjort inslag om Anonymous som en farlig terroristorganisation. Faktum är att Anonymous har mycket makt på internet och kan föra såkallade cyberkrig mot företag och organisationer utan problem, men utanför internet är de relativt maktlösa. Även om de lyckas få ner en hemsida under en kupp, så är även det bara tillfälligt. Det största hotet är egentligen hur folk reagerar på deras attacker.

Ritualer inom 4chan.

För de som inte är bekanta med begreppet "meme" så är det en form av kulturell överföring av bild, sång, ord eller ordspråk. Något som snabbt blir populärt med andra ord. Det är en relativt ny term och syftar på ideer, beteende eller stilar som genom olika medier sprids inom och genom en kultur. *"As genes transmit biological information, memes can be said to transmit ideas and belief information."* (wikipedia.org URL 3). Eftersom 4chan är ett bildforum består memes alltså mestadels av humoristiska bilder, oftast med text till, som snabbt blir populära och sprids över hela internet. Vidare beskriver wikipedia uttrycket *"A meme acts as a unit for carrying cultural ideas, symbols or practices, which can be transmitted from one mind to another through writing, speech, gestures, rituals or other imitable phenomena. Supporters of the concept regard memes as cultural analogues to genes in that they self-replicate, mutate and respond to selective pressures"*. Själva ordet kommer från *mimeme*, det grekiska ordet för efterhärming. Det är alltså att anta att memes utgör den viktigaste formen av ritualistiskt och kulturellt beteende inom cyberkulturen. "LoL Cats", som jag tidigare nämnt är det absolut bästa exemplet på en lyckad meme. Ingen känner längre till uppkomsten eller originalet av den (4chan påstår sig dock stå bakom det med sitt fenomen "Caturday" vilket gick ut på att posta bilder på katter på lördagar). LoL Cats är roliga bilder på katter med passande text skriven på "lolcat-speak", ett avsiktligt felstavat och grammatiskt inkorrekt språk. Demotivational Pictures är också en meme som slått stort i cyberkulturen och det är i princip vad det låter som - en nedstämmande men humoristisk bild med sarkastisk text till.

Om man skulle analysera 4chan som ett samhälle hade vi fått en bild av ett ytterst anarkistiskt sådant. De få regler som gäller är flexibla och det finns ingen tydlig auktoritet, bortsett från "moot" (skaparen av 4chan) vars roll är passiv men diktatorisk. Den mytologi som 4chan har skapat, som en sorts "religion", är även intressant på så vis att man kan se "moot" som just en gud. Auktoriteten är

definitiv, men han interagerar endast med ”de jordliga trollen” i väldigt få fall.

Obskyra intentioner.

4chan kan på sätt och vis ses som en motreaktion, eller revolt, mot det växande sociala nätverken som till exempel facebook. I ett samhälle där privatliv har blivit ett medel öppet för allmänheten, och gamla förebilder ersatts av bloggare, är 4chan den anarkistiska rebellgruppen – en massa som genom anonymitet slår tillbaka mot trenden av individuellt privatliv som helig ko. 4chan är lika delar en tillflykt från verkligheten, som det är ett uppror mot den. I en värld där anonymiteten tappar vikt, och dokusåpor som Big Brother och Paradise Hotel öppet visar alla aspekter av den mänskliga vardagen utan några som helst censurer, dyker en motpol upp i form av den extrema motsatsen; total anonymitet. En anarkistisk revolt mot ett liv där alla delar av ens vardag ska vara officiella, antingen genom facebook och bloggar, eller genom ”storebrors övervakande öga”. Om man inte är skyldig så har man inget att gömma, argumenterar många i fördel för övervakningssamhället. 4Chan väljer att skydda sina gäster genom anonymitet och det faktum att inget som postas på forumet blir sparad eller arkiverat. Anonymiteten blir ett starkt vapen i kriget om vem som gjorde vad, då ”anonymous is legion”. Det går inte att spåra en persons aktioner och om en ska dömas, döms då alla (vilket varken praktiskt eller juridiskt sett är möjligt). Just detta är den stora anledningen till varför 4chan och ”Anonymous” har blivit ett så stort fenomen. Dom bryter mot alla regler, och agerar som en anarkistisk grupp med egna normer som för det mesta lyckas stå över lag och rätt. Alex Bair menar att internet har öppnat en helt ny väg till sociala strukturer, oberoende av allt annat än internet i sig för att existera. ”... *Anonymous is a new kind of group identity that is not merely ritualistic behavior of a sub-culture, but part a whole new form of coordination made possible by the internet*” (2008:41). Bair nämner även det intressanta med att Anonymous inte har en tydlig hierarki, men är medvetna om hur en hierarki fungerar och motsätter sig sådana aktivt. Jag finner Bairs argument om varför 4chan, särskilt /b/, är så fullt av porr, rasism och andra våldsamheter väldigt intressanta. Han menar att den största anledningen är för att avfärda och äckla utomstående och främlingar till att inte söka intresse eller posta på sidan. Det ska inte vara lätt att sälla sig till Anonymous, och det passar definitivt inte alla. Det är som om dom bygger en mur av avsmak för att skilja majoriteten från de fåtal som kan ”se förbi den”. Visst är det så att ens första tanke bör vara att Anonymous faktiskt består av rasistiska, sexistiska tonårspojkar men Bair menar att så inte är fallet. Om man ser på hur Anonymous agerat och vilka deras offer varit, så är det tydligt att de främst består av kaukastiska personer, oftast tonårspojkar med en rebellisk syn på det västerländska samhällets byggnad eller personer med rasistiska åsikter. Bair kallar detta

agerandet ”*Security through Obscurity*” och menar att genom att förolämpa och frånstöta alla, håller dom sin grupp säker från både majoriteter och minoriteter. Man måste ha ett gott psyke och smak för satir om man ska ansluta sig till de inre kretsarna.

Men på ett sätt kan jag inte låta bli att samtidigt se det som en frigörelse från censur och påtvingade normer. Är det kanske ändå inte bara tonårspojkars fantasier förverkligade i en anonym pool av likatänkande, en plats att säga och göra sådant man inte ”får”? Ett ställe där man kan leka ”Rebell without a cause” utan riktiga sociala konsekvenser? Just den otroliga mängden porr på sidan går att förklara på annat håll än bara tonårspojkars omåttliga fascination av det; en av de stora anledningarna till att 4chan innehåller väldigt mycket porr är just för att Christopher Poole (4chans grundare) väljer att inte dra en personlig vinst på att upprätthålla sidan. För att täcka kostnaderna måste det alltså finnas sponsorer i form av reklam, men på grund av det dåliga ryktet 4chan håller, så är det inte många företag som frivilligt väljer att kopplas samman med sidan. Detta gör att sponsorgruppen är väldigt sluten, mestadels bestående av porrföretag som även finner sina målgrupper – unga män – där. De enda företagen som alltså tjänar något på att hålla sin reklam på sidan, är porrföretag, då de finner sina konsumenter där. Men det är ett reciprokt förhållande då det inte är många sidor som vill förknippas med porrföretag. En läsare av journalisten Lev Grossmans artikel ”Now in Paper Vision: The 4chan Guy” på Time Techlands hemsida kommenterar följande om ämnet;

”True, and while I'm sure porn does bring in some of the crowd, it doesn't nearly explain his 13 million page views per day. In fact, I remember a time when 4chan was well within Alexa's Top 100 websites. There are too many other ways to access porn out there for that to be the sole reason for 4chan's popularity. The really astounding thing about 4chan that sticks out compared to other websites is its anonymity. Even now as we comment, we are using usernames, and can be directly argued with, ridiculed, harassed, or even reprimanded for what we post. When someone posts on 4chan, no one can direct anything back at them, because they are nameless (unless of course a Mod bans their IP, for instance).” (URL 4)

Ännu ett intressant aspekt om vilka Anonymous riktar sitt hat mot kommer ur deras egna mantra “Anonymous doesn't have a family or friends; Anonymous is your family and friends.” (Wikipedia, URL 7). Det är en sorts dubbelmoralisk ond cirkel, då de riktar sitt hat mot allt annat än sig själva som anonym grupp, men gladeligen trakasserar dem med klar identitet. Eftersom en medlem av Anonymous inte vill eller kan avslöja vare sig sin identitet eller sitt medlemskap, eftersom det hade

inneburit att den inte längre varit anonym, så kan den som ”privatperson” även själv bli utsatt och hatad av Anonymous. Med andra ord; Anonymous hatar de som inte är identitetslösa, men eftersom vi alla har en faktisk identitet i det verkliga livet, så är vi också hatade, vare sig vi är medlemmar av Anonymous eller ej. Anonymous hatar alltså sig självt utanför internets säkerhet. Samtidigt konstaterar även Anonymous att “Anonymous cannot be harmed, no matter how many Anonymous may fall in battle.” (Wikipedia URL 7). Det finns alltså en bild inom gruppen att den är som något övernaturligt. Den står över identitet och individualitet, därför kan den inte skadas, eller skada sig själv. Faktum är att Anonymous utspel mot allt och alla gör det svårt att skapa en uppfattning om egentliga åsikter gruppen vidhåller, vilket gör det ännu svårare att studera dem demografiskt. Att komma åt information om Anonymous är egentligen lättast genom Encyclopedia Dramatica (.com), som Bair nämner som ett wikipedia för Anonymous upptåg.

6. Teoretisk diskussion för den Anonyma Cybermänniskan.

“I’m beginning to know myself. I don’t exist. I’m the space between what I’d like to be and what others made of me. Just let me be at ease and all by myself in my room.” - Fernando Pessoa.

(Portugisisk poet och filosof)

Som jag tidigare uttryckt så finner jag att den största teoretiska anledningen till detta anarkistiska, kaossökande beteende (som återfinns främst i västvärlden och främst på internet), är grundat ur en otrolig brist på gemenskap och solidaritet inom både familj och sociala kretsar överlag. Som jag tidigare nämnt har bland annat Zygmunt Bauman inspirerat mig att söka svar i den här teorin. Det är viktigt att förstå att cyberkulturen inte skapas ur tomma intet, utan är en produkt av redan etablerad kultur – främst västerländsk kultur då vår tillgång till internet har varit större och lättare än många andra länders fram tills för ett par år sedan. Bauman har skrivit mycket om det västerländska förfallet (1998, 2001.), hur människor uppfostras till att bli ”individer” så snabbt som möjligt, lämnar familj och föräldrahem tidigt och vikten av att vara flexibel och obunden/oberoende av andra människor. I jämförelse med många andra kulturer och länder har vi västerlänningar inte mycket till övers för varken våra grannar eller främlingar överlag (observera att jag inte betonar främlingar som utlänningar/främlingsfientlighet). Bilden av en kärnfamilj är idealisk men oftast opraktisk, och jobb och karriär har större betydelse än någonsin. Den personliga framgången är viktigare så att säga. Detta har många fördelar på personliga plan, men får oss även att känna ensamhet och brist på tillhörighet, särskilt hos tonåringar.

Jag anser att internet lätt blir en tillflykt för västerlänningar, då vi ofta känner en sorts obekvämlighet med att socialisera med främlingar och därför har svårigheter att knyta band till sällskap och grupper i den verkliga världen. Det är bekvämt, lätt och framförallt kravlöst att bli medlem i ett online community och att knyta band till en anonym person går snabbt, så som det är lika lätt och smärtfritt att bryta band till samma anonyma person. Det är en form av ”umgänge” anpassad för vår stressade och kravlösa livsstil – den skänker oss en *ytlig* tillfredsställelse av tillhörandeskap och socialt utbyte utan större ansträngning än att sträcka sig efter on-knappen på datorn. Det må vara opersonlig och långt ifrån kvalitativt umgänge men för många är det ett sätt att kombinera tidsbrist med underhållning och meningsutbyte som kommer utav att samtala med andra likasinnade. Det är ett enkelt sätt att uppnå (hur ytlig den än må vara) känslan av gemenskap som är ett fundamentalt behov hos alla människor.

Det finns många antropologer, sociologer och psykologer som instämmer med min syn på internet. Som jag tidigare nämnde skriver Shileds (1996) att internet skapar en kris mellan det verkliga och det virtuella, men även en kris mellan ens jag och rollerna vi spelar i sociala situationer. Sociologen Sherry Turkle (1995) menar att internet med sin relativa anonymitet och olika sidor öppnar en värld av sociala experiment där man kan utforska sitt eget jag. Hon menar vidare att internet tillåter en person att ta på sig olika roller i form av personligheter och till och med kön, för att utom fara utforska och uttrycka sidor av sig själv vilka de inte hade kunnat visa i verkliga livet. Just idén om att människor bär på multipla personer är inte en ny studie, både Jung (1953) och många andra har föreslagit tanken tidigare, dock har sociala studier av internet gjort idén mer påtaglig. I en artikel av Journal of Social Issues (2002) skriver McKenna, Green och Gleason att "the true-self" är uttryckligen mer aktivt på internet, medan "the self" är vår utsida i verkliga sociala situationer. De argumenterar vidare att huvudaktören ansvarig för detta fenomen är anonymiteten som internet erbjuder. Jag håller fullständigt med om detta argument, men finner även att det finns rum inom vissa sociala kretsar i det verkliga livet som tillåter människor att uttrycka sitt sanna jag. Internet är inte det enda medium som gör detta möjligt, dock är det ett viktigt sådant i dagens samhälle då det är den enklaste vägen att skyddas från fördomar finna likasinnade människor. Jag vill påpeka att uppfattningen om "två jag" främst är en västerländsk föreställning som inte går att tillämpa på alla kulturer. Som man kan läsa i bland annat arbeten av båda makarna Rosaldo, men även Catherine Lutz, så argumenterar de för att bilden och uppfattningen om "jaget" varierar och beror på kulturella föreställningar om identitet.

McKenna, Green och Gleason argumenterar även för att ens så kallade "desired self" (det vill säga, önskade jag, eller ideal-jag) är lättare att presentera på internet. Man kan alltså skapa eller agera efter dolda önskemål och bli accepterad för det i den trygga värld internet erbjuder. Carl Rogers (1951) menade att vårt sociala jag i verkliga livet är en del av en själv, medan man underliggande har ett dolt jag med kvalitéer (t.e.x. Aggression, dolda åsikter etc.) som man finner opassande att uttrycka i vardagliga situationer. Det handlar alltså om en uppfattning om att människan besitter två jag, ett som är anpassat efter hur vi beter oss i sociala situationer för att bli accepterade och ett "dolt jag" eller "true self" som representerar de känslor och sidor av oss som vi vanligtvis inte väljer att uttrycka offentligt. Detta är vad jag själv försökt uttrycka i denna uppsats om den anonyma cybermänniskan, mitt mål har på sätt och vis varit att framställa det dolda inom oss som växer fram genom anonymitet och som visar sig otroligt starkt i medium som bland annat 4chan.org. Behovet vissa personer äger för att trakassera och tillintetgöra människor och kulturella fenomen runt

omkring sig är inte alltid lätta att uttrycka i sociala situationer på grund av rädslan att bli utstötta eller fördömda. Vidare vill jag även argumentera för att internet på så vis utgör en enorm fördel vad gäller att finna likasinnade, då man vanligtvis inte visar sitt sanna jag i verkliga sociala situationer. Därför kan man knyta otroligt starka band till det virtuella då sanna relationer uppstår genom interaktion på forum, chattrum eller i onlinespel och på så vis skapar väldigt betydelsefulla relationer mellan de inblandade.

Det är dock också viktigt att påpeka att uppfattningen om två jag främst finns inom västerländsk kultur. Antropologerna Catherine Lutz och Michelle Rosaldo argumenterar för att känslor inte är universella och med detta är inte självuppfattningar det heller. De menar att kultur och sociala strukturer påverkar hur vi tänker och känner och därför påverkar de också våra uppfattningar om oss själva. Rosaldo skriver; "feelings are not substances to be discovered in our blood but social practices organized by stories that we both enact and tell. They are structured by our forms of understanding" (1984:143). Lutz (1988) menar också att känslor är allt annat än naturliga, de är produkter av kultur och sociala relationer. Hur vi uppfattar våra känslor och oss själva, d.v.s våra "jag", är en social och inte individuell konstruktion.

Men om man argumenterar att internet lockar fram ens sanna jag, är det då så många av oss som är "onda" inombords då så mycket trakasserier förkommer? Varför väljer vi då även falska identiteter? Det finns många olika exempel på falska identiteter och lika många anledningar till att hålla dom. Inte bara som hackers och troll, utan som privatpersoner som söker undkomma sin verklighet och skapar en virtuell "bättre" identitet. Second Life är ett bra exempel på en virtuell chattvärld, där man skapar sin egen avatar. Faktum är att människor många gånger väljer sitt så kallade andra liv, i Second Life, före det verkliga. Det finns historier om allt från bröllop till virtuella klädaffärer som gått så bra ekonomiskt att ägaren inte behövt ett "verkligt" jobb mer (Boellerstoff, 2008). Men uttrycker man då sitt önskade jag genom att skapa en falsk identitet eller är detta ännu ett psykologiskt aspekt som kommer ur anonymitet? Eftersom internet är brukat av så många olika personer är det svårt att dra alla över en kam och tillämpa konceptet att alla som håller sig anonyma på internet söker efter sitt sanna eller önskade jag. Det finns människor vars bruk och aktioner på internet grundar sig i djupare psykologiska frågor.

Anonymitet är vanligtvis inte uppskattat i den verkliga världen, utan bemöts av misstanke och rädsla. Ett vanligt uttryck är att man inte behöver vara anonym, så länge man inte har något att gömma för omvärlden. Tankarna färdas nästan direkt till kriminalitet när det är fråga om anonymitet "IRL" (in real life). Anonymitet är inte bara ett tillfälle att uttrycka sina åsikter utan påföljder, det är även ett skydd mot rättsliga väsen. Men även om anonymitet i den verkliga världen är ouppskattat är det även svårt att upprätthålla, särskilt vad gäller de fysiska aspekten. Därför är internet en undsättning för det anonyma samhället. Timothy L. Thomas uttrycker detta i en artikel från 2003 angående Al Qaedas användning av internet för att planera sina attentat och rekrytera medlemmar. Krypterade meddelande används för att kontakta anhängare över internet och på så vis ägna sig åt "cyberplanning" som Thomas uttrycker det. "Al Qaeda loves the internet" skriver han, och menar vidare att det finns starka bevis för att de använde sig av "cyberplanning" då de planerade 9/11 attentatet. Det är alltså inte bara självidentifiering som kommer ur anonymitet på internet, det finns även högre grader av kriminella och farliga organisationer som utnyttjar fördelarna av anonymitet.

Jag har funderat mycket över den filosofiska aspekten av anonymitet. Det finns en inre konflikt i det anonyma; oärligheten av att gömma sig bakom en falsk identitet eller mask, och ärligheten som kommer ur att göra detsamma. För är det inte så att vi är oss själva som mest bakom stängda dörrar, gömda från allmänhetens ögon? Detta må också vara ett västerländskt perspektiv på jaget, då många enligt min egen uppfattning verkar uppleva att man endast kan vara "sig själv" när man är ensam, då ingen finns där att döma en så att säga.

Vilka är det då som väljer att dra strecket mellan majoriteten internetanvändare, och korsa det in i en subkultur av anonymitet och obsceniteter? Måste man ha ett begär efter det inom sig, eller är det något som tilltalar de flesta av oss trots att vi är omedvetna om det? Är det människans "onda gen" som talar? Det sistnämnda är mycket möjligt, eftersom det är väldigt få som inte finner 4chans memes tilltalande när de väl börjat förstå den interna humorn. Inte många av oss hade velat delta i en "raid" (jag antar att det mestadels är ungdomar som utför sådant för spänningens skull, för att se vad man kan åstadkomma genom kaos, som att stå och stampa på myror när man är 5 år gammal) men få hade heller velat sitta med 4chan uppe på datorskärmen på en öppen plats. Det är det hemliga, mystiska, tabu och vidriga som lockar och det är inget man vanligtvis öppet triumferar med framför varken främlingar eller vänner. Därför gömmer de sig, deras identiteter och smyger fram med ett alterego, som bakom en mask - ut ur ljuset och in i mörkret för att skuldfritt och skamfritt falla för frestelsen att vältra sig i andras misär.

7. Anonymous i media.

"4chan is like a black hole, invisible to the naked eye, but its gravity field is enormous. It's also like a black hole in that it's kind of scary." - Lev Grossman (URL 4)

"Anonymous" är mest kända för sina stora hackeraktioner, men även för "real life" protester mot bland annat scientologikyrkan vars hemliga dokument de spred över internet. Anledningen till att 4chans Anonymous utförde attacken mot Scientologikyrkan, även kallad "project chanology", var på grund av en stämning utförd mot videositen Youtube då en av deras privata videos, i vilken bland annat Tom Cruise medverkade, hade läckt och spridits där. Anonymous var snabba med att skydda Youtube och rätten till fri kunskap, genom att lägga upp en "krigsförklaring" på sidan, där de förklarade att deras långsiktiga mål var att helt förstöra Scientologikyrkans verksamhet genom konstanta attacker. "We are anonymous, we are legion. We do not forgive and we do not forget", avslutar de sitt meddelande med och med det börjar attackerna i form av busringningar, hackning av scientologikyrkans hemsida, och protester över hela världen. De protesterande använde förklädnader i form av Guy Fawkes masker från filmen V för Vendetta för att skydda sina identiteter, och därav har dessa även blivit en form av avatar för gruppen.

Men detta är inte den enda protestattacken som uppmärksammats i media, och faktum är att bland annat CNN har porträtterat gruppen som en farlig terroriströrelse. Det är trots allt förståeligt att de skrämmer myndigheter med tanke på att de är kapabla att organisera kaos och förödelse genom internet och de är mycket väl medvetna om sin anarkistiska makt. Anonymous står över lagar och regler på grund av sina skyddade identiteter och sin förmåga att samla ett stort antal människor till sina planerade "attacker". Det intressanta är dock att det inte finns en ledare för gruppen. Det finns ingen vald eller självutnämnd auktoritet, och Anonymous är endast bundet genom internet, då varken plats, etnicitet eller kön spelar roll. Vem som helst kan delta, vem som helst kan gå ur, vem som helst kan uppmana till en kupp. Det är som en flock fåglar, de flyger tillsammans mot ett speciellt mål, men det är en undermedveten rörelse på så sätt att den gör det utan uppmaning eller regler. Jag anser att den anonyma cybermänniskan därför bryter mot alla socialantropologiska regler och teorier om vad som definierar en grupp/samhälle/rörelse (d.v.s. de har inte en accepterad uppdelning av roller, etablerade hierarkiförhållanden, accepterade normer och värderingar relevanta för gruppen och gemensamma motiv och mål.). Anonymous är en grupp, samtidigt som det inte är

det. För att tydliggöra detta argument citerar jag Chad Perrins artikel ”The so-called group called Anonymous” (URL 10) ”*Of course, groups may form and use the name “anonymous”, but some evidence beyond sharing the name should be present before assuming any connection between any two acts under that name. The world simply isn’t that simple.*”. Eftersom Anonymous inte har en struktur, hierarki eller ens en form av ledare kan man helt enkelt inte identifiera det som en organisation eller grupp. De går under samma titel, men har ingen tydlig organisation, tro eller regler.

Mycket av det Anonymous åstadkommit som gjort stor inverkan på omvärlden hände år 2008, däribland det världskända ”Project Chanology” (se ordlista och föregående avsnitt). Men även mer fredliga Memes (se ordlista) kom till, som till exempel ”Rick Rolling”, där man postar en länk som automatiskt öppnar en youtubelänk med videon till den stora 80-tals hiten ”Never Gonna Give You Up” av Rick Astley. Det vill säga en så kallad direktlänk som omredigerar från den originella länken till youtubevideon. Detta hände mest i diskussioner där en länk till relaterat ämne visar sig vara något helt annat. Även om detta verkar vara ett meningslöst skämt mest för att irritera eller roa folk som förväntar sig se något annat när de trycker på postad länk, så bidrog ”Rick Rolling” till att Rick Astley vann MTV awards samma år, för ”Best Act Ever”. Memen hade roat 4channarna till den graden att de bestämde sig för att massrösta fram Astley till vinst i en folkomröstning på nätet. Rick Astley var själv road av upptåget och uttalade sig om att "*MTV were thoroughly rickrolled*" (URL 2.). Detta påvisar att Anonymous har stor inverkan på omvärlden oavsett om syftet är fredligt eller inte. Ett roligt exempel på Anonymous direkta påverkan på media är när de trollade självaste Oprah år 2008. I ett program där Oprah diskuterade pedofili hade Anonymous skickat in ett mail där de sarkastiskt beskrev sig själva som en organiserad grupp pedofiler, vilket Oprah tog på största allvar. Det hela ledde till ett ”epic win” då de fick Oprah att läsa upp brevet i sitt program och citera; “His group has over nine thousand penises, and they're all raping children.”. Detta är såklart ett sarkastiskt internetskämt och endast anhängare till anonymous och 4chan förstår det vilket leder till den stora graden underhållning det för med sig. Videoklipp finns att skåda på youtube om man söker “Oprah 9000 penises”.

8. Konklusion.

På grund av den bristande litteraturen angående just 4chan och Anonymous har jag ofta känt att jag fått treva mig fram på egen hand i cyberdjungeln. Det finns mycket litteratur om Anonymitet på internet, men just 4chan är det inte många som har intresserat sig för. Som ung kvinna uppväxt med internetbruk så är jag väl bekant med de flesta buskar och snår man stöter på, men jag har ofta känt en brist på information och framförallt på termer och ord att beskriva denna specifika cyberkultur med. De flesta böcker om cyberkultur behandlar hackers i allmänhet, men eftersom Anonymous består av så mycket mer än hackers är det svårt att applicera alltför många teorier och fakta på dem. Jag har gjort mitt bästa för att så enkelt och lättförståeligt som möjligt ge en inblick, eller åtminstone en överblick, av denna kultur. De som är bättre bekanta med 4chan lär önska att jag skrivit mer ingående och rätta mig om saker som redan i denna stund som jag skriver har blivit passé. Andra som inte alls är bekanta med 4chan lär önska att jag beskrivit särskilda fenomen mer ingående. Jag har kort sagt försökt skriva för båda parterna som målgrupp och delat mina tankar och teorier om hur den anonyma cybermänniskans beteende tar form.

Det är en snuskig, mörk och komplex plats som vi ser ta form i bilder, videos, ord och aktioner på 4chan. Samtidigt är det den mest tanklösa och lättsinniga platsen att skåda, ett virrvarr av humor, ironi och sarkasm som ger röst åt uttråkade och frustrerade tonåringar. Som T.L. Taylor nämner i sitt etnografiska arbete om onlinespelare; "*What happens in Virtual Worlds is often just as real, just as meaningful, to participants*" (2006). Cyberkulturen påverkar anhängare och människor runt dem, mer än man kan ana. Det är oftast en tillflykt från verkligheten eller ett kravlöst sätt att spendera tid på. Men viktigast av allt, det är en återspeglings av vår egna kultur som man bör ta på stort allvar. Den anonyma cybermänniskan uttrycker all emotionell press som kommer med att leva i vår samtid, ett kaos av information och en brist på hänsyn, respekt och tillgivenhet för andra människor och den enskilda individens identitetsbyggande. Är det en spegling av västvärldens egocentriska livsstil som kommer till uttryck här?

Den teori som fastnat mest i mitt huvud är Baumans (2001, 1998) syn på västvärldens kulturella utveckling, där flexibilitet och individuell framgång betyder mer än starka familjeband. Han menar att man är uppfostrade att tänka individuellt, att bli emotionellt fristående, för att alltid finnas på plats på arbete och karriärgynnande tillställningar. Jag tror att Baumans syn på västvärlden går att kombinera med min teori om varför internet har blivit ett ställe att avreagera sig på. Information och press från media och högre auktoriteter finns överallt, så därför väljer man att uttrycka frustration

och meningslöshet anonymt genom skyddande medier, det vill säga internet. Man har sin virtuella tillflyktsort, ett ställe som är lättåtkomligt och som skapar möjligheter som man annars inte har eller ser i det verkliga livet. Dessa möjligheter kan vara utlopp för hat, frustration eller begär och drifter som uppfattas som tabu, men det kan å andra sidan vara en plats för inspiration, konst, gemenskap och nöje. Vare sig man väljer att fly till en imaginär virtuell värld i form av ett alterego eller leka "gud" med Anonymous och slå ner på allt man tycker är fel med samhället, så har internet blivit mer än ett simpelt kommunikationsmedel för den moderna människan.

Men att påstå att troll och hackers är ett seriöst hot mot internet är som att påstå att kråkor på allvar hotar agrikulturen. Vi talar om en märkvärd minoritet internetanvändare, en subkultur som ger sig till känna, påverkar och influerar sin omvärld mycket, men som aldrig kan orsaka någon markant skada. Såklart är skador relativa och visst kan Anonymous överlasta och hacka stora företags och politikers sidor (vilket dom även har gjort) och på så vis orsaka skandaler eller mindre ekonomiska kriser (lokalt inom företagen, inte för en hel nation). Dock kan man diskutera huruvida Anonymous med sina vagt uppskattat 9000 medlemmar kanske ändå har makt att sätta igång något som seriöst skakar omvärlden? Det blev en viss orolighet för att de skulle påbörja tredje världskriget då de planerade massbränning av koranen (som ni läst om i denna uppsats). Dock kräver en sådan sak att de rätta omständigheterna tar form i emotionella reaktioner från hela världen. Anonymous kan reagera utlösande - men inte avgörande - faktor. De har alltså inte makt nog att starta något verkligt då de inte kan styra eller påverka världen endast genom aktioner som förs via internet. Utanför internet har de ingen som helst makt, då deras roll som anonym organism skulle vara obefintlig, utanför internet är de individer - inte en kollektiv massa av ord.

Internet är en stor del av våra liv men ännu har det inte kommit till den punkten att vi inte klarar oss utan det. Det är inte avgörande för vår överlevnad vilket ställer det i en rätt obetydlig rang på maktskalan. Det är i första hand praktiskt, ett medium för kommunikation och lättillgänglig information. Anonymous är på många sätt en revolutionär och rebellisk grupp som gör upplopp mot samhällets regler och normer, ett rop om frihet och avskaffande av censur i en värld där det privata blir alltmer offentligt och ett övervakningssamhälle hotar att förgöra de sista av våra hemliga vrår. Anonymous går i motsatt riktning och utövar cynisk anarkism. Jag finner dock deras beteende och ideologier på sätt och vis både naiva och motsägande då de vägrar ta till sig ansvar och konsekvenser för något de orsakar eller gör (om det inte är ett "epic troll" såklart). Ibland påminner

deras beteende oss om att de faktiskt mestadels består av tonårspojkar som fått "för fria händer". Det är en intressant och oviss värld som öppnar sig och den anonyma cybermänniskans beteenden är allt annat än lätta att skapa en strukturerad teori för. Kanske en spegling av västvärldens kultur i det kaos vårt stressade och pressade liv medför. En protest mot allt vi tvingas till och en plats för förlorade ungdomar i deras hopplöshet under tonåren. En plats där medelålderskrisen kan göra sin frustration hörd, en plats för den ensamme att finna likasinnade. En förlorad värld där människor möts och tillsammans bildar en hel kultur och konstform av ironi och obsceniteter - ett "for the lulz" mot livet i sin helhet. Eller kanske är det bara en plats där nyfikenhet finner svar, som en avancerad version av en tonårings första möte med en nakenbild på en person av motsatt kön - glädje, rädsla, beundran och avsmak i ett. 4chan är byggt på fragment från tusentals besökare, det värsta och ibland det bästa inom dem. Deras beteende som anonyma cybermänniskor är många gånger vidrigt, men det är även en renande process både för individ och kultur.

Slutligen är det svårt att helt okomplicerat framställa en teori för varför människor beter sig som de gör då de är anonyma på internet. Framst tror jag på Turkles och McKenna, Green & Gleasons såväl som Shields teori om det två jagen; det sociala ytliga och det "sanna jaget". Anonymitet på internet verkar vara en viktig faktor när man söker stärka sitt sanna jag, eller sitt "*desired self*" (McKenna, Green & Gleason, 2002). Det är ett sätt att utforska en inofficiell del av sig själv och ge uttryck för åsikter och begär man inte annars hade kunnat eller velat göra. Kanske är det så att 4chans besökare består av en minoritet vars sanna jag döljer enorma aggressioner, eller så tar de bara meningslösa skämt för långt utan tanke på konsekvenserna. Hur det än ligger till verkar det som sagt vara en form av identitetskapande genom anonymitet. Genom friheten som kommer ur vetenskapen att man kan göra vad man vill, skyddad från dömande ögon, så får man en chans att utforska *vad* man verkligen vill också. Oavsett om det handlar om en önskan att få trakassera stora företag eller bara grannen i huset tvärs över gatan. Min första tanke var att försöka studera 4chan och Anonymous som man vanligtvis studerar ett samhälle eller grupp, men det har övergått i en studie av identitet genom anonymitet vilket har visat sig både intressant och givande. Internet är inte längre ett medel för simpel kommunikation, det är en stor del av kulturskapande men även identitetskapande.

Ordlista:

Anonymous - En subkulturell grupp med grunden i 4chan.orgs "Random" forum. De är aktiva hackers och troll (se; Ordlista, Troll och sida 6) utan hierarkisk ordning, med Anonymitet som grundregel.

/B/ - Ett annat ord för tråden "Random" på forumet 4chan.org

/B/tards - Benämning för de mer erfarna gästerna och anhängarna på 4chan inom tråden "Random", även kallad /B/; därav /B/tards. En ordlek som kombinerar retard (eng: efterbliven) och /B/, syftandes på hängvina troll och besökare i forumet.

Cryptoanarkism - ett fenomen som behandlar avancerade hackers som använder sig av mjukvaror och program för att kryptera information som deras datorer sänder ut då de brukar internet. De är omöjliga att spåra och sysslar oftast med brottsligheter.

Epic Win - med svensk översättning blir det "episk vinst" och syftar på punkten då ett Troll (se; Troll) provocerar fram önskad reaktion hos sitt offer.

For The Lulz - Eng: For the LOL's. (LOL är förkortning av Laughing out loud, och används ofta på internet istället för att skriva "hahaha". For the Lulz är något man gör "för skratten", d.v.s. för att det är roligt.

Lurking; (att Lurka) - kommer från "To Lurk", det engelska verbet vars innebörd är att hålla sig gömd, eller att observera i hemlighet, oftast med "onda avsikter". Adjektivet; En "Lurker" beskriver i sammanhanget en person som ofta gästar forum (i detta fall 4chan) utan att själv posta eller agera. En som aktivt iaktar diskussioner utan att delta.

Meme - Är en benämning för en bild eller fenomen som snabbt sprider sig inom cuberkulturen. Oftast är det roliga bilder med text t.ex. LolCats (bilder på katter med humorbaserad text) eller Demotivational Pictures (Bilder med sarkastisk text som verkar omotiverande).

Newfags - är motsatsen till /B/tards. Newfags, en sammansättning av New (eng: ny) och Fag (eng: bög) är en benämning på yngre och nyare aktiva gäster på 4chans "Random" forum. Med andra ord, oerfarna och "naïva" troll.

Troll - ett roll agerar oftast anonymt med en specifik målsättning. Troll är oftast ute efter emotionella reaktioner och provocerar medvetet allt från privatpersoner till företag för att uppnå "Epic Win", d.v.s. önskad reaktion. Se sida 8-9 för mer ingående beskrivning.

Litteraturlista:

Bair, Alex

(2008) *'We are Legion': An Anthropological Perspective on Anonymous - The impact of Technology on Culture.*
Proceedings of the 2008 Senior Symposium in Anthropology Department of Anthropology, Idaho State University.

Bauman, Zygmund.

(1998) *Globalization: The Human Consequence.* New York, Columbia University Press.

(2001) *The Individualized Society.* Cambridge. Polity.

Boellerstorff, Tom

(2008) *Coming of Age in Second Life: An Anthropologist Explores the Virtually Human.*

Grossman, Lev

The Master of Memes, Time Magazine 9 Juli 2008 (<http://www.time.com/time/business/article/0,8599,1821435-2,00.html>) (2011-08-15)

Jung, Carl Gustav

(1953) *Collected Works.* London. Routledge.

Kapferer, Bruce

(1998) *Legends of people, myth of state: Violence, Intolerance and Political Culture in Sri Lanka and Australia,*
Bloomington: Indiana University Press.

Lutz, Catherine

(1988). *Unnatural emotions: Everyday sentiments on a Micronesian atoll and their challenge to Western theory.*
Chicago: University of Chicago Press.

McKenna, Green & Gleason

(2002) Can you see the real me? Activation and Expression of the "True Self" on the Internet. *Journal of Social Issues.*
Vol. 58. No. 1. 2002. pp.33-48.

Rogers, Carl

(1951). *Client-centered Therapy: Its Current Practice, Implications and Theory.* London: Constable

Rosaldo, Michelle

(1984). *Toward an anthropology of self and feeling.* In R. A. Shweder & R. A. LeVine. Cambridge, England: Cambridge University Press.

Shields, Rob

(1996) *Cultures of Internet: Virtual Spaces, Real Histories, Living Bodies.* Sage Publications Ltd.

Taylor, T.L.

(2006). *Play Between Worlds: Exploring Online Game Culture.* Cambridge, MA: MIT Press.

Thomas, Timothy L.

(2003) Al Qaeda and the Internet: The Danger of "Cyberplanning". Journal Article. Foreign Military Studies Office (Army). Fort Leavenworth, Kansas.

Turkle, Sherry.

(1995) *Life on the Screen. Identity in the Age of the Internet* . Simon & Schuster.

URL-lista:

URL:1 - <http://uncyclopedia.wikia.com/wiki/4chan> (2011-08-15)

URL:2 - <http://sv.wikipedia.org/wiki/Rickrolled#Rickrolling> (2011-08-15)

URL:3 - <http://en.wikipedia.org/wiki/Meme> (2011-08-15)

URL:4 – http://techland.time.com/2008/07/10/now_in_papervision_the_4chan_g/ (2011-08-15)

URL:5 – <http://www.time.com/time/magazine/article0,9171,1821656,00.html/> (2011-08-15)

URL:6 - <http://www.urlesque.com/2010/10/08/4chan-hunts-down-detroit-couple-taunting-dying-girl/> (2011-08-15)

URL: 7 - http://en.wikipedia.org/wiki/Anonymous_%28group%29 (2011-08-15)

URL: 8 - <http://www.joebaptista.com/AP/cyphernomicon.html> (2011-08-15)

URL:9 - <http://www.urlesque.com/2010/11/15/what-is-air-tumblr-omegle-meme-4chan-raid/#ixzz1KXnmEZss> (2011-08-15)

URL: 10 - <http://www.techrepublic.com/blog/security/the-so-called-group-called-anonymous/598> (2011-08-22)

URL: 11 - <http://ohinternet.com/File:Rulesoftheinternet.jpg> (2011-08-22)